

Youth With A Mission - Jeugd met een missie

Oecumenisch (katholiek/charismatisch) evangelisme

[Biblical Discernment Ministries](#); gereviseerd 1-2005

Alle Schriftaanhalingen komen uit de Statenvertaling (1977 of [HSV](#))
Vertaling en voetnoten door M.V.

Youth With A Mission (YWAM) is een van de grootste missiegroepen in de wereld - een internationale parakerkorganisatie met ruwweg 11.000 permanente en 51.000 tijdelijke jeugdige student-“zendelingen” [[zie noot](#)] die dienen in meer dan 800 werkzame locaties in meer dan 135 landen.

- YWAM werkt met een vrijwilligersstaf van ongeveer 12.000 en werd opgericht in 1960 door een jonge “Assemblies of God” collegestudent, Loren Cunningham, om “jonge christenen op te leiden voor korte-termijn vrijwilligersdienst in evangelisatie en geloofsontwikkeling”. YWAM opereert eerder als een familie van bedieningen dan als een erg gestructureerd, gecentraliseerd agentschap, en onderhoudt geen internationale hoofdkwartieren - elke YWAM locatie verzorgt zijn eigen mobilisering en opleiding, en stelt zijn eigen prioriteiten in de uitvoer van zijn bediening. Als deel van deze “familie” opereert YWAM met twee “mercy ships” (genadeschepen): de Goede Samaritaan en de Anastasis, die beide voorzien in medische en noodvoorraden en besturen discipelschapsopleiding en evangelisatie in havens over de wereld. Floyd McClung Jr. leidt vandaag YWAM als haar International Executive Director, terwijl D. Leland Paris de director is van de beide Amerika’s. YWAM heeft een sterk charismatische invloed.

- Sinds de late jaren '70 heeft YWAM nauw samengewerkt met katholieke charismaten. In 1978 bad een YWAM-medewerker in Oostenrijk om te weten of het mogelijk was dat een wedergeboren, bijbelgelovige christen een toegewijde rooms-katholiek kon zijn, en hij besloot dat dit kon. Te beginnen in 1978 begonnen YWAM-medewerkers in Oostenrijk samen te werken met katholieken aldaar. Tegen 1984 accepteerde YWAM een voorstel om samen te werken met katholieken en oosters-orthodoxe kerken in verscheidene projecten. YWAM heeft sindsdien een belangrijke rol gespeeld in het helpen van “ontluikende charismatische gemeenschappen onder de rooms-katholieke jeugd”, wat resulteerde in de verbreiding van nieuwe katholieke centra voor evangelisatie-opleiding.

Er bestaat nu een “groot aantal” jonge rooms-katholieken die werken voor YWAM, inbegrepen Rob Clarke, de nationale director van YWAM’s discipelschapsopleidingscentrum in Dublin, Ierland. (Clarke heeft gezegd: “Wij trachten af te komen van het idee katholieken te ‘bekeren’ - dat is van hen protestanten te maken - ten voordele van een bediening *binnenin* de katholieke kerk”). Een YWAM-vertegenwoordiger op het 1987 Charismatic Congress in New Orleans schatte dat zo’n 1000 van de YWAM-medewerkers katholieken waren. YWAM werkte ook samen met drie rooms-katholieke diocesen in Polen voor het bouwen van “lokale geloofsgemeenschappen” (12/92, *Religion Watch*). Dit patroon van YWAM-samenwerking met katholieken verspreidt zich van Europa naar Afrika en Azië (1/4/93, *Christian News*). Al Akimoff, YWAM’s director voor Slavische Bedieningen, zei dat de zendelingen van YWAM niet de bedoeling hebben katholieken uit hun kerken te lokken.

- Naast de katholieke connecties van YWAM, is ze ook erg verbonden aan de charismatische beweging. Alhoewel YWAM zichzelf niet labelt als “onafhankelijk charismatisch”, absorbeert ze verreweg het leeuwendeel van de onafhankelijke charismatische kracht wereldwijd. Een geschatte 15% van YWAM’s full-time zendelingen en jaarlijkse korte-termijners zijn onafhankelijke charismaten. (Verslag in het 15-2-93 *Christian News*).

- YWAM is zowat de gesaneerde versie van Jesus People, USA (JPUSA - uitgevers van *Cornerstone* magazine). Zoals JPUSA is YWAM een tegencultuur, charismatisch en jeugd-georiënteerd, en ze promoot het idee dat jonge mensen helden kunnen zijn die de wereld zullen redden. Ook zoals JPUSA leven zij frequent gemeenschappelijk en werden ze door ex-leden beticht van sektarische (cultic) brainwashing, zoals de misbruiken in de [Shepherding Movement](#). Martin Spacaro, die 4

jaar bij YWAM was, beschouwt de organisatie als een borderline [cult](#). Spacaro beweert ook dat in zijn tijd bij YWAM hij “niet één keer de leer van de rechtvaardiging door geloof hoorde uitspreken”. Hij beweerde ook dat YWAM anti-intellectueel is, die een goed theologisch begrip in de weg staat, en dat ze een gevoelens-georiënteerde [pinkster](#)-theologie incorporeert. (Verslag in het 11-9-95 *Christian News*).

- Ruwweg 15.000 mensen kwamen in St. Louis, Missouri, samen van 21 tot 23 juni, om te participeren in Celebrate Jesus 2000 (niet te verwarren met een oecumenisch evangelistisch programma van Mission America dat dezelfde naam draagt). Dit is de zesde oecumenisch-charismatische conferentie die gesponsord wordt door het North American Renewal Service Committee. (De conferenties werden oorspronkelijk “North American Congresses on the Holy Spirit and World Evangelization” genoemd). Het eerste was er in 1977 en werd bijgewoond door 50.000 mensen. Dat was de eerste belangrijke conferentie die de “drie stromingen” van de charismatische beweging insloot: klassieke pentecostals, charismatische protestanten en charismatische rooms-katholieken. De volgende twee meetings werden gehouden [in New Orleans, Louisiana](#) in 1986 en 1987. Daarna was er [een conferentie in Indianapolis](#) in 1990, en een in Orlando in 1995. YWAM heeft in al deze geparticipeerd, behalve het eerste North American (charismatisch) Congress, en voelde zich helemaal thuis in die radicale omgeving in St. Louis.

Het Executive Committee voor de 2000 conferentie was samengesteld uit Vinson Synan ([Pentecostal](#)), Nancy Kellar (rooms-katholieke non), Jim Jackson (Christian Believers United), en Vernon Stoop (United Church of Christ pastor). Er waren veel welbekende sprekers, zoals [Jack Hayford](#), [Pat Robertson](#), [Stephen Hill](#), [John Kilpatrick](#), Cindy Jacobs, [John Arnott](#), Steve Strang, Richard Roberts, Michael Scanlan, Tom Forrest, Thomas Trask, en [Rick Joyner](#) (allen charismatisch of katholiek of beide). Samengevat zijn de gestelde doelstellingen op de meetings drievoudig: (1) het promoten en verheerlijken van de charismatische beweging, (2) het promoten van oecumenische eenheid tussen alle denominaties, en (3) het bevorderen van wereldevangelisatie. De grote focus, evenwel, is de oecumenische eenheid. Deze conferenties presenteren een microkosmos van de eindtijdse oecumenische beweging. Het feit dat de dwaling vermengd en opgepoetst is met waarheid maakt dat de oecumenische beweging aantrekkelijk is voor grote aantallen mensen en dat ze extreem gevaarlijk is. (Bron: “[CELEBRATION JESUS 2000: END TIMES CONFUSION IN ST. LOUIS](#),” David Cloud, Way of Life Literature).

- De 9/93 uitgave van *Charisma* magazine had een sectie met artikelen die het nalatenschap bespreekt van de “Jesus Movement” van de late jaren (19)60. Sommige sleutelwoorden/-frases die deze beweging karakteriseerde waren: Seksuele revolutie, acid generation, lang haar, hippies, rock/folk muziek, rebellie, anti-oorlogsprotest, peace, love, “Jesus freaks”, flower children, communes en koffiehuisbedieningen. [Chuck Smith](#) en [Calvary Chapel](#) werden voornamelijk besproken. De “Jesus Movement” hielp het wildvuur van de charismatische beweging aan te wakkeren, samen met de zogenaamde [Contemporary Christian Music](#). Het gaf vitaliteit aan [Campus Crusade](#), **Youth With A Mission**, en Jews for Jesus. *Cornerstone* magazine (indirect) en [Greg Laurie](#) (een vroege Calvary Chapel bekeerling) zijn ook producten van de Jesus Movement. (Verslag in de 15-9-1993 [Calvary Contender](#)).

- YWAM participeert in de A.D. 2000 Evangelism organisatie. [Billy Graham](#), [Luis Palau](#), [Campus Crusade's Bill Bright](#), en Kyun Chik Han van Korea werden genoemd als vier Honorary Co-Chairmen. A.D. 2000 Evangelism is ecumenisch, compromis zoekend tot in de kern, en heeft zelfs enkele [New Agers](#) in haar rangen (b.v. Jay Gary and Robert Muller), maar vele niet-onderscheidende of niet-geïnformeerde belijdende gelovigen, steunen en prijzen het en participeren erin. Deze on-schriftuurlijke evangelistische beweging omvat rooms-katholieken, orthodoxen, charismaten, pentecostals en allerhande protestanten. Het is evident dat velen zich nog niet de onmogelijkheid realiseren van wereldevangelisatie wanneer miljoenen van hen een vals evangelie prediken. Dit maakt het A.D. 2000 Evangelism programma tot een vloek, geen zegen.

- In 5/92 hebben zogenaamde leidende evangelicals een coalitie gevormd rond wetenschap en religie, gesponsord door “Joint Appeal by Religion and Science for the Environment¹”. Joint Appeal

¹ Environment: milieu.

heeft zijn basis in de New Yorkse goddeloze Episcopal Cathedral of St. John the Divine, een bastion van new age/oecumenisch/antichristelijk bedrog. Hun godslasterlijke decaan, James Parks Morton, verklaarde: “het lichaam van Christus is de aarde ...”. Uit de 5/92 meeting kwam een milieu-consortium voort van de U.S. Catholic Conference, de National Council of Churches, de Evangelical Environmental Network, en de Consultation of Jewish Life and the Environment.

De milieubeweging is een religie, een “bio-spiritueel geloof” waarin de mens deel uitmaakt van de natuurlijke orde van dingen “with no special claim on its resources and no special claim on God’s love” (zonder speciale aanspraak op zijn middelen of op Gods liefde). Zulke heidense dwaasheid verwerft een toenemende aanhang onder evangelicals, die nu beweren dat Christus’ gebod om het evangelie te prediken ook het redden van het milieu omvat. Dit is ook de titel van een cursus: “Environmental Stewardship: A Biblical Perspective” onderwezen aan YWAM’s University of the Nations, in hun hoofdkwartier in Hawaï. “Op die manier gaan belijdende christenen een compromis aan in hun deelgenootschap met de goddelozen en besteden zij hun tijd en inspanningen aan de zorg voor een tijdelijke aarde in plaats van zielen voor te bereiden op de eeuwigheid” (3/94, *The Berean Call*).

- YWAM’s University of the Nations co-publiceerde een boek met de charismatisch georiënteerde organisatie Global Mapping International, getiteld: *Target: Earth*. Het boek integreert de dringende boodschap voor wereldwijde evangelisatie met een new age ecologische en vredeboodschap. Foutief traceert ze het rooms-katholicisme terug tot 33 n.C., met de implicatie dat ze is wat ze beweert te zijn: de ware kerk van waaruit alle anderen zich hebben afgesplitst. (Maar feit is dat het [rooms-katholicisme voortgebracht werd onder keizer Constantinus, in de vierde eeuw](#), en ze was de eerste grote afval van het ware geloof). De auteur-bijdragers aan *Target: Earth* zouden het best kunnen geclassificeerd worden, niet als new agers of liberale theologen, maar als new evangelicals of leden van de “Redemptive Community”. Redemptive theology, zoals die van de [“Christian” Reconstructionists/Dominion Now](#) theologen, is niet gewoon toegespitst op het redden van zielen, maar op het redden van de planeet en de sociale orde van de wereld. Dus identificeren YWAM en haar bondgenoten zich nauw met het milieu-activisme en de paranoia die gevonden wordt in new age publicaties. (Verslag in een 12/95 *Media Spotlight* Special Report, getiteld “Celebration 2000: Neo-Orthodoxy and the New Evangelism” p. 11-12).

- YWAM experimenteert met een nieuwe onschriftuurlijke zendingsstrategie. Verscheiden internationale zendingsorganisaties, inbegrepen YWAM, testen een nieuwe benadering van missionair werk in gebieden waar het Christendom niet welkom is. Een 24 maart 2000, *Charisma News Service* rapport zegt dat sommige zendelingen nu bekeerlingen maken waarbij zij hen toestaan “zich te houden aan vele traditionele geloven en praktijken” om te vermijden dat ze anderen beledigen binnen hun cultuur. Het *Charisma* artikel noteerde: “Messiaanse moslims, die de koran blijven lezen, de moskee bezoeken en hun dagelijkse gebeden opzeggen maar Christus accepteren als Redder, zijn het product van de strategie die uitgetest wordt in verscheidene landen. Eén bepaalde kerkplanter in Azië vertelt hoe 50 leden van een moslimfamilie Christus als Redder accepteerden en hun eigen gemeenschap vormden. Hij schrijft in de staf-nieuwsbrief van YWAM: “Zij bleven de islamitische voorschriften volgen, inbegrepen moskeebezoek, vasten en koranlezen, naast samengaan als een gemeenschap van moslims die Christus erkennen als de bron van Gods genade voor hen”. Volgens het *Charisma* rapport zei de kerkstichter dat deze “messiaanse moslims” ook “samenkomen volgens de moskeetradities in een stijl die veel westerse christenen zouden verafschuwen”. Maar hij beweert dat deze methode bijbels is. Het *Charisma* rapport voegde eraan toe dat “YWAM deze benadering ook adopteert voor India, waar een team samenwerkt met een heilige man van de hindoes”.

Deze nieuwe benadering waarin de zendelingen en kerkplanters nieuwe bekeerlingen aanleren dat het acceptabel is om verder het heidense geloof en haar praktijken te beoefenen is geheel in strijd met de Schrift. Gods Woord verklaart dat de gelovige een “nieuwe schepping” in Christus is van het moment dat hij gered wordt, en beveelt de gelovige daarom zich af te scheiden van de “onvruchtbare werken van de duisternis” die hen voordien in gevangenschap hielden. Zeker, veel joodse christenen in de eerste-eeuwse kerk in Jeruzalem en elders hadden toen een gecorrigeerd begrip nodig van genade versus wet, maar die judaïsten die zich het idee aanmaten dat nieuwe belijdende christenen ijveriger moesten zijn in het nakomen van de wet, stonden diametraal tegenover de apostoli

sche instructies voor de kerk. Zij werden in feite de grootste vijanden van de apostel Paulus die alle mensen wilde evangeliseren met het evangelie van Gods genade los van werken, en hij stichtte de nieuwtestamentische kerken waarin joden en christenen gelijk waren (Rom. 4:16-25; Ef. 2:11-18; Gal. 3:10-14; 5: 1). Paulus benadrukte het feit dat de wet “slavernij” was maar dat leven in Christus “genade en vrede” is. Zij die tot Christus komen moeten zich afkeren en afscheiden van andere goden en onbijbelse geloven en praktijken, ongeacht hoe “cultureel relevant” zulke praktijken en geloven ook mogen zijn. Uiteraard, moeten nieuwe gelovigen zich onthouden van ongepast aanstoot geven, maar er bestaat een beslist verschil tussen ongepast aanstoot geven en eigenlijk voort blijven leven, handelen, aanbidden en geloven zoals de ongeredde Joden en Grieken. (Bron: mei-juni 2000, *Foundation*).

- [Promise Keepers](#) is de gigantische (sinds 1991) “mannenbeweging” onder belijdende evangelische christenen. Hun wortels zijn katholiek en charismatisch tot in de kern. PK’s onbijbelse standpunt aangaande homoseksualiteit, hun promotie van seculiere psychologie, hun onschriftuurlijke vrouwelijking van mannen, hun afbeelding van Jezus als een “fallische messias” die verleid wordt tot homoseksueel gedrag, en hun oecumenische en onbijbelse leringen, zou bij elk waar christen een afkeer moeten teweegbrengen. Promise Keepers bewijst een van de meest goddeloze en misleidende bewegingen te zijn in de annalen van de kerkgeschiedenis. Maar niettemin is YWAM een promotor van deze oecumenische, charismatische, gepsychologeerde mannenbeweging, zoals bewezen werd door verscheidene YWAM-directeurs die kwamen spreken op de mannenconferenties van Promise Keepers (b.v. John Dawson in 1996).

- Andere YWAM notities:

(a) YWAM en drie van hun directeurs onderschreven en participeerden in de 9/95 National Evangelistic Census (NEC), een Kingwood, Texas charismatisch/oecumenische bediening om “de natie terug te brengen tot God door het winnen van onze steden voor Christus”. NEC sponsort een jaarlijkse eendaagse “census/global neighborhood survey” waarbij teams van twee personen van deur tot deur gaan om vragen te stellen uit een formulier en het “evangelie” voor te stellen. Een NEC-brochure voorspelt: “De engelen van de hemel zullen juichen wanneer het doel bereikt zal zijn van 25 miljoen zielen die voor Jezus gewonnen worden op één dag!” (Onder de andere onderschrijvers zijn [Campus Crusade for Christ](#), de [E-Free Church](#), en A.D. 2000 & Beyond Movement, zowel als de hyper-charismaten John Osteen, [John Hagee](#), Charles en Frances Hunter, Frederick K.C. Price, Morris Cerullo, Marilyn Hickey, [Dick Eastman](#), [Jack Hayford](#), en Richard Roberts). [YWAM heeft ook deelgenomen aan de jaarlijkse oecumenisch/charismatische *March For Jesus* campagnes].

(b) Auteur John Dawson (International Director voor Urban Ministries van YWAM) is een van de grote “[spiritual warfare](#)” (geestelijke oorlogvoering) promotors in de belijdende kerk vandaag. Hij schreef *Taking Our Cities for God: How to Break Spiritual Strongholds* (Creation House, 1989) en *Defeating Territorial Spirits* (waarin Dawson beweert: “veldslagen tegen de boze geestelijke machten die onze steden controleren, kunnen gevoerd en gewonnen worden”). De fascinatie van YWAM voor de “strategic-level spiritual warfare movement” is zorgwekkend, omdat haar kenmerken verwant zijn met sjamanisme (d.w.z. hekserij/toverij). [De wereld van de sjamaan is er een van direct dagelijks contact met het geestenrijk. De sjamaan leidt zijn volk in spirituele krachtvolle rituelen of dansen/marsen ter ere van zijn geesten. Hij ontwikkelt methodes en technieken om boze geesten te overwinnen, technieken die hij ontvangt van goede geesten, zoals hij dat gelooft. De communicatie met onzichtbare entiteiten gebeurt geheel subjectief, dikwijls experimenteel en altijd pragmatisch: als het werkt dan is het goed. De “goede” geesten geven de sjamaan spirituele onderscheiding en stellen hem in staat vloek-beladen objecten te onderscheiden en zelfs boze entiteiten te “zien” die destructief kunnen zijn voor zijn dorp. Al zulke methoden, technieken, en rituelen omvatten hekserij/toverij en staan diametraal tegenover Gods weg. (Bron: 7/97 TBC)].

(c) Leiders van YWAM benoemden hun eerste vrouwelijke nationale directeur in 3/93 die boven een staf komt te staan van 200 leden in Zwitserland. Op de 1992 conferentie sprak YWAM-stichter Loren Cunningham zich sterk uit tegen wat hij noemde “cultureel vooroordeel” tegen vrouwen. Hij waarschuwde ook dat Gods zegen kan weggaan indien YWAM geen vrouwelijke

leiders zou aanstellen (7/92, *Charisma*) (vgl. 1 Tim. 2:11-14; 1 Kor. 14:34-37).

(d) Sommige methoden die YWAM gebruikt in haar Discipleship Training School komen overeen met dezelfde methoden die toegepast worden door Chinese brainwashing experts, de [Moonies](#), en [Scientology](#). Studenten worden geïsoleerd van hun families en kennissen, gedwongen tot obsessieve persoonlijke belijdenis en blootstelling in kleine groepen aan klassieke “[sensitivity training](#)”/gespreksgroepstechnieken die eigen zijn aan vele sekten en culten, en ze worden gedwongen aangestelde gezagsdragers te accepteren gewoon ter wille van het gezag, ongeacht of de gezagsdragers correct of incorrect handelen (Laurie Jacobson, *The Cultic Studies Journal*, Vol. 3, Nr. 2, 1986). [The Discipleship Training School (duurt gewoonlijk 24 weken) is de basisschool van YWAM die dient als een eerste vereiste voor alle andere YWAM opleidingsprogramma’s].

(e) Gegroeid uit de encounter group movement in de jaren (19)60 is er wat nu genoemd wordt: “Large Group Awareness Training” (LGAT). LGAT’s zijn deels psychotherapie, deels spiritueel, deels business. Erhard Seminars Training (EST) was de meest succesvolle van deze groepen. Het EST model van zelf-transformatie is gestructureerd rond een intense weekend-ervaring langs de lijnen van [sensitivity training](#), en werd wijd en zijd geïmiteerd. Een van zulke imitaties is Momentum, dat zichzelf beschrijft als een dynamisch christelijke seminar dat “zelfonderzoek herstelt als een cruciaal aspect van christelijke transformatie”. Momentum is onder vuur gekomen vanuit cult-waarschuwendende groepen maar ook door voormalige participanten. Niettegenstaande prijst YWAM dit erg en beveelt ze het aan voor YWAM leden in opleiding. [En waarom ook niet? - technieken van Momentum zijn opvallend gelijk aan deze die toegepast worden aan YWAM’s Discipleship Training Schools (zie hoger)]. (Bron: “Momentum: Killing the Inner Victim”, *Media Spotlight*, Vol. 23, Nr.3, oktober 2000).

(f) Al Akimoff, YWAM director voor Salvische Bedieningen, zei: “YWAM’s missies streven er niet naar katholieken uit hun kerken te lokken ... onze filosofie is niet neer te halen maar op te bouwen wat er is” (8/93, *Charisma*).

(g) YWAM is een ondertekenaar van het 1974 Lausanne Verbond - een oecumenische inspanning die begon bij Billy Graham en Leighton Ford.

(h) YWAM leider Lynn Green roept christenen op om “vrede te stichten met moslims, door verzoening in plaats van confrontatie” (*Charisma News Service*, 9/11/02). In april of 2002, hield hij verkiezingsbijeenkomsten van christelijke en moslimleiders in Beiroet en Damaskus en spoorde christenen aan zich te onthouden van “collectieve demonisering” van moslims. Green was een leider in de Reconciliation Walk (zie beneden) in 1996-1999 tijdens welke oecumenische christenen opnieuw de middeleeuwse katholieke kruistochten naar Palestina overdachten en zich verontschuldigen “in naam van de kerk” voor de wreedheden van de kruisvaarders. (Bron: 9/27/02, FBIS).

(i) YWAM, samen met hun vrienden van A.D. 2000 & Beyond, organiseerde “A Walk of Reconciliation²” om “een beter begrip te promoten tussen christenen, moslims en joden. ... Een wandeluitstap die bruggen bouwt met moslims en joden”. De Reconciliation Walk werd gelanceerd in 1996 om zich te verontschuldigen voor het leed dat de kruistochten teweegbrachten aan het volk van het Midden-Oosten tijdens de middeleeuwen. Er werd opgeroepen tot “Identificational repentance” om de “gemeenschappelijke zonden te reinigen van christenen tijdens de kruistochten”. (Verslag in de 1/96, *Perilous Times*). Dit is dwaasheid. Die gruweldaden werden niet door christenen in het algemeen begaan maar specifiek door rooms-katholieken onder de bevelende pausen. Oecumenisten hebben een onschriftuurlijke kijk op de kerk. Het was niet de Kerk van Jezus Christus die deze gruweldaden pleegde; het was de duivelse hoerekerk, deze die beschreven wordt in Openbaring 17 als zijnde “dronken van het bloed van de heiligen”. Bovendien bezitten YWAM en anderen, geen gezag om te verzoenen en bruggen te bouwen naar van Christus afwijzende religies. Het Kruis van Christus is Gods enige reddende brug. Voor moslims, joden en anderen die dat afwijzen, kan er geen echte verzoening zijn (3/15/97, *Calvary Contender*; 27-9-02, FBIS). Zulk en fundamenteel begrip ontgaat de YWAM leiders.

² Reconciliation: verzoening.

(j) YWAM is een van de “zendingsagentschappen” van *Adopt-A-People* (Colorado Springs, Colorado), een zendingsstrategie die in plaats van zich te richten op landen en zendelingen, zich focust op menselijke groepen of naties/stammen. Hun oecumenisch motto is “Een kerk voor elk volk”, en ze publiceert een lijst van “onbereikte en adoptabele volken” middels haar Adopt-A-People Clearinghouse (co-publicatie van A.D. 2000 & Beyond Movement en de [Southern Baptist Convention](#) Foreign Mission Board). Beschikbare bronnen omvatten boeken door A.D. 2000's Luis Bush en Jay Gary. (Andere zendingsagentschappen zijn [TEAM](#) en [The Jesus Film Project](#)).

(k) YWAM heeft de onderschrijving gezocht en ontvangen van een aantal liberalen en oecumenisten: Bill Bright (Campus Crusade for Christ), [Tony Campolo](#), [Dick Easton](#), Millard Fuller (Habitat for Humanity), [Jack Hayford](#), [Bill Hybels](#), Bill McCartney (Promise Keepers), en Billy Graham.

(l) YWAM's leiderschap, inbegrepen Loren Cunningham en Joy Dawson, zijn geweest op de “This Is Your Day” show van [Benny Hinn](#), als onderschrijving van zijn bediening en beloofden met hem samen te werken. Joy Dawson vloog naar Hawaï met Hinn voor zijn 2002 crusade, en stond op het podium met Hinn en beloofde daar dat YWAM met hem zou samenwerken om de jeugd van de eilandengroep te evangeliseren. Het lokaal YWAM leiderschap in Hawaï is nu verantwoordelijk voor het implementeren van Hinn's toekomstige crusades in Hawaï, en YWAM zal over de hele wereld Hinn helpen. Hinrich Kranzlin, director van YWAM Oceanië, gaf aan dat hij slechts kleine problemen heeft met Hinn, maar er geen echt problemen in ziet dat YWAM samenwerkt met Hinn, en hij beschouwt Hinn als een goed evangelist. YWAM hielp ook met de organisatie van de oecumenische World Christian Gathering On Indigenous People in Hawaï, in oktober van 2002, en promootte het evenement op Honolulu radio). (Bron: “YWAM: The Facts About Their Headlong Dive Into Apostasy” door Sandy Simpson, 7-12-02).

(m) YWAM heeft ketterse boeken gepromoot van Derde Golf'ers zoals Rick Joyner en Francis Frangepane, en publiceert boeken van George Otis, Jr. en C. Peter Wagner, en deelt vele andere werken uit over de Hawaiaanse eilanden aan pastors en kerkleiders daar. YWAM nodigt actief mensen uit om uit hun bijbelse kerken te komen en naar Derde Golf kerken en evenementen te gaan. In Micronesië proselitereert YWAM actief mensen vanuit evangelische kerken om naar het [Brownsville](#) type kerk daar te gaan, en gebruiken daarbij valse geestelijke oorlogsvoeringstechnieken zoals het binden van territoriale demonen, het blazen op shofars op bergtoppen, het verkrijgen van de Heilige Geest door “impartation” en “door de mond”, het opgaan van de heuvels met zout en water om “mannen met vrouwen in de cultuur te verzoenen”, gebedswandelen, “spiritual mapping”, etc. (Bron: “YWAM: The Facts About Their Headlong Dive Into Apostasy”, door Sandy Simpson, 17-12-02).

- Het volgende komt uit een email die BDM ontving in 1996. De schrijver was een voormalige YWAM zending die YWAM's Discipleship Training School (DTS) doorliep en diende op het YWAM schip Anastasis: (Hier meer [getuigenissen](#) van voormalige YWAM'ers ...)

Tijdens de klaslokaalfase [van DTS] komen verschillende instructeurs les geven of bedienen. Eén instructeur was een psycholoog - een devote discipel van [Larry Crabb](#). Hij onderwees Cliff Jumping en het blootstellen van ons ware zelf aan anderen opdat wij een hogere graad van intimiteit zouden hebben met hen en met God. Op dezelfde lijn heeft DTS kleine groepen waarin studenten hun gevoelens, verdriet, enz. bespreken met elkaar ... Bij terugblik waren ze niets anders dan gespreksgroepen. Een groot deel van de YWAM opleiding gaat over “bevrijd worden van uw beschadigingen of van het verleden” opdat u zou kunnen dienen - klinkt dit niet een beetje als “inner healing”? Bovendien, bij meer dan één gelegenheid was ik bezorgd over YWAM's soteriologische dwalingen - zulke verklaringen als: “God openbaart Zich aan de moslimwereld door aan hen te verschijnen in dromen. Moslims aanbidden dezelfde God als wij, zij hebben enkel een verstoorde visie van Hem”.

Op een meer praktisch niveau gaat het YWAM niet veel beter. DTS-studenten ... moeten werk verrichten rond de basis of het schip. Gewoonlijk zijn dit lage taken ongeacht de bekwaamheid van de student. Dit wordt verondersteld noodzakelijk te zijn om dienstbaarheid en nederigheid

te kweken. Na succesvolle afronding kunnen DTS-mensen aan de slag bij YWAM. Dikwijls krijgen zij niet de beloofde posities. Zij vertellen DTS-studenten ook dat het een onderdeel van de DTS-opleiding is om karakter te ontwikkelen. Soms lijkt het echter dat de YWAM-aanpak grenst aan treiteren, gewoon om te zien of zij een reactie uit u kunnen krijgen.

Dikwijls is de voorbereiding op de uitzending armzalig. Ik deed mijn eerste zending in Albanië. Velen van mijn klasgenoten waren professionelen zoals ikzelf of waren vakkundig. Dertig van ons gingen naar drie verschillende gebieden van Albanië - Om wat de doen??? We hadden er geen notie van. YWAM zei: “doe gewoon wat aan vriendschapsevangelisatie of wat ook God u toont”. Zo hebben we dan 8 weken gependeed met weinig om doen. We hadden twee tandartsen in onze groep en die gingen naar enkele dorpen en trokken enkele tanden. Dat was het. Vele uitzendingen waren [drama's](#). Dat is alles wat deze zendingen deden: drama's elke dag, 8 weken lang.

De laatste dag van mijn DTS was de gelukkigste dag van mijn leven. Ik kon niet wachten tot ik daar weg was van hen. Zij trachtten altijd binnenin mijn hoofd te zitten, brachten me ertoe mijn ware gevoelens uit te drukken, en sommige niet bestaande emotionele pijnen te onthullen.

Nu iets wat de deur dicht deed. Bijna een jaar na het afmaken van mijn DTS, ging ik naar een YWAM meeting met enkele vrienden. De spreker was een man genaamd Steve Pretzel. Zijn eerste woorden waren: “Ik voel een vermoeide geest hier. Ik wil dat u allen uw ogen sluit en ga naar die plaats waar u Jezus ontmoet. Het kan in de bergen zijn of bij een stroom of in een veld. Maar ga naar die plaats waar u Jezus ontmoet. En, Jezus komt tot u en Hij zal u bedienen, en enkel u weet hoe hij u gaat bedienen”. Pure [inner healing/visualisatie](#)!

YWAM verlaagt zich ook tot platte afzetterij om mensen te verhinderen een boodschap te verspreiden over de vele problemen van YWAM - zij gebruiken het verhaal van Jozua en Kaleb, en waarschuwen daarmee om geen slecht rapport te geven van YWAM want anders zal de wraak van God op hen komen.

Noot: Het is onbijbels dat jeugdigen weg moeten gaan van hun families om artificieel geïsoleerd te worden in hun eigen gezelschap. Bovendien zijn jongeren niet door God beschikt om zendelingen te worden. Er is in feite een sterke waarschuwing om nieuwelingen niet te verheffen (1 Tim. 3:6). Het is een leer van demonen jongeren uit te zenden om het werk van volwassen christenen te doen. Sommigen zullen Timotheüs en David citeren als voorbeelden, maar beiden waren uitzonderlijk en zij waren niet in groep afgescheiden van hun leeftijdgenoten.

E-mail: verhoevenmarc@skynet.be

Homepage: www.verhoevenmarc.be of users.skynet.be/fa390968

Ga hier naar de [Nieuwste Artikelen](#) of www.verhoevenmarc.be/NieuwsteArtikelen.htm